

Snedkeren og bindestenen

JOHANNES NIELSEN KJÆR

*Bindestenen på kirkegården i Tømmerby.
(Foto: Hanne Mathiesen).*

Bindestenen findes i ret stort tal bevaret rundt omkring i både Thy og Vester Hanherred. Med deres indhuggede initialer og årstal kalder de på vores nysgerrighed. Mange gange lykkes det ikke at løse gåden og finde frem til den person, som satte sit navnetræk. I denne artikel har Johannes Nielsen Kjær med stor omhu skabt klarhed om historien og personerne bag den særprægede bindesten, der står på kirkegården i Tømmerby.

I Historisk Årbog 1987 skrev jeg lidt om en bindesten, som står gemt væk i en have i Højstrup. Denne gang har jeg valgt at skrive om en lignende sten, men denne kan beskues af alle og har kunnet det de sidste ca. 50 år. Den står nemlig på Tømmerby Kirkegård, lidt sydøst for koret. Disse sider skal handle om, hvordan den er kommet der, ligesom de skal fortælle om den person, Niels Christensen Jepsen, der har hugget sine initialer i denne gamle sten.

Bonde, tømrer og husmand

Denne Niels Christensen Jepsen var ikke nogen helt almindelig husmand. I folketællingen 1787 betegnes han som ”bonde, tømrer og husmand, 27 år”. Hans kone hed Johanne Gravesdatter og var 38. De var forøvrigt ikke gift på tællingsdagen, den 1. juli. Pastor O. B. Præem skriver ganske vist: ”begge i 1. ægteskab”, men vielsen fandt først sted den 5. juli. Vil man have lidt rede på Niels Chr.

Jepsens aner, kan man finde dem i ikke mindre end tre forskellige slægtsbøger.¹⁾

Fra Hillerslev til Tømmerby

I Hillerslev boede sidst i 1600-tallet en fæster ved navn Jeppe Christensen. Da han døde 1681 blev fæstet overtaget af hans søn, Peder Jepsen. Han og hustruen, Inger Pedersdatter fik otte børn. Af disse vil vi kun omtale Jeppe Pedersen, der blev født i 1683.

Hvornår Jeppe Pedersen rejste fra Hillerslev til Tømmerby Sogn, vides ikke, og heller ikke hans giftermål med Maren Nielsdatter eller hendes afstamning er fundet. Det skyldes, at der er en lakune i kirkebøgerne for Tømmerby/Lild fra 1673-1728.

Peder Jeppesen

Gennem en skifteforretning fra 1767 får vi en del mere at vide om familien. Jeppe havde gård nr. 30, Sdr. Pilgård i Tømmerby Sogn, i fæste. Den hørte under herregården Lundbæk ved Nibe. Fæstet gik i 1750 videre til sønnen Peder Jeppesen, der fik sit fæstebrev underskrevet af Otto Henrik Juul til Lundbæk. Jeppe Pedersen var død 1761 og

¹ Om Niels Chr. Jepsens aner kan man læse i ”Tilsted-familien”, Viborg 1977, i G. Th. Gravesens: ”Gårde og slægter” (Om slægten Gravesen i Kielsgård i Kjelstrup) og i slægtsbogen om ”Bjergfamilien”, Skals 1980.

hans kone, Maren Nielsdatter i 1752. Der blev i skiftet nævnt yderligere fem børn, men her vil vi for nemheds skyld kun tage broderen Christen Jeppesen med. Det nævnes, at han ligesom Peder var bosat i Tømmerby.

Disse to brødre er bemærkelsesværdige derved, at deres slægt sad på de samme gårde til op i 1900-tallet.

Sdr. Pilgård lå nede ved Tømmerby Å i nærheden af det lidt berygtede Åby, men sidst i 1800-tallet blev den flyttet op på Tømmerby Mark.

Christen Jeppesen

Christen Jeppesens gård lå noget sydligere i byen, men også her holdt slægten ved gården, indtil den i 1913 blev solgt til Vilh. Josva Kaspersen, en søn fra Nedergaard i Tømmerby. Denne gård har vist altid ligget dér hvor den lå, indtil Josvas søn, Gunnar Kaspersen i 1960 byggede den op fra grunden og flyttede den nogle meter mod syd.

Vi hører første gang om Chr. Jeppesen, da han den 22. juni 1752 blev gift Tømmerby Kirke med Karen Jacobsdatter. Hvad der blev af dette par vides ikke.

Derimod hører vi i 1761 om Chr. Jeppesen og en ny kone, Maren Nielsdatter. De fik en søn ved navn Jeppe døbt i Tømmerby. Indtil videre er der ikke fundet oplysninger om Maren Nielsdatter.

Udover denne søn havde de også Niels Christensen Jeppesen, der blev født udenogsns o. 1760. Deres næste barn, Christen blev døbt i 1763, men han omtales ikke folketællingen 1787. De fik en Peder i 1765 og 1767 fik de tvillingepigerne Karen og Anne Marie, men de døde som spæde.

1769 døbttes endnu en pige, Karen og 1771 den yngste, Anne.

Niels Christensen

Den ældste søn, Niels Christensen havde stiftet hjem ved folketællingen i 1787. Han var søgt nordpå, op i nærheden af sin farbror Peder Jeppesen; nærmere betegnet til det såkaldte Åby. På denne lille strækning blev der i folketællingen opregnet ikke mindre end tre, der hed Niels Christensen: Den første var bonde, gårdbeboer og smed: den anden bonde, gårdbeboer og møller, mens den tredje var bonde, husmand og daglejer.

Niels Chr. Nielsen Jepsens ejendom i Tømmerby på et fotografi fra 1920'erne. Bemærk bindestenen ved siden af stald døren. (Foto i privateje).

Man forstår godt præsten Ole Bagger Präem, der forestod folketællingen, hvis han var blevet træt af de enslydende navne, for han skrev: "Niels Jeppesen, 27 år,

bonde, husmand og tømrer; Johanne Gravesdatter, 38 år, hans kone. Begge i første ægteskab." Det kan jo også tænkes, at pastoren har kendt Niels Chr. Jeppesen nærmere, for han brugte ellers ikke så tit at nævne folks kaldenavne i folketællingslisten. Præstens og tømmermandens mulige bekendtskab skal omtales senere.

Christen Jeppesens efterslægt

Det blev ikke den ældste søn, som overtog fæstet, og heller ikke den næste Jeppe Christensen. Det blev derimod Peder Christensen, der efter moderen, Maren Nielsdatters død i 1798 nu ville have en kvinde i huset. Han blev gift i Tømmerby Kirke i maj 1800 med Maren Eriksdatter. Og hvem var så hun? Hun var såmænd søster til Thomas Eriksen, der samme år blev gift med Chr. Pedersen Amtofts enke, Maren Jensdatter.²⁾

Niels Chr. Jeppesen underskrev som forlover ved begge bryllupper, og Maren Jensdatter stammede da også fra Åby; hendes far hed Jens Pedersen Skrædder.

Da der i slutningen af 1700-tallet blev oprettet brandforsikringer, besluttede pastor Edv. Røring Präem, der da ejede Tømmerby og Lild kirker, at lade dem taxere og forsikre. Gennem denne synsforretning får vi en del at vide om Tømmerby Kirke, og her underskriver den ene af synsmændene sig kort og godt: Niels Jepsen.

Karen Jepsen blev gift den 2. maj 1794 med enkemand Jens Sekkelund, der var fra Vust og først havde været gift med Anne Marie Christensdatter.³⁾ Hun var enke efter Jens Christensen (Bak).

Jens Sekkelund og Karen fik sammen syv børn, inden Jens Sekkelund døde i 1811, kun 55 år gammel. Karen giftede sig igen efter et års enkestand med Jørgen Jørgensen (Lund). De fik datteren Else i 1815; hun blev gift i Tømmerby Kirke i 1838 med Peder Sørensen (Bødker) fra Østerild. Gamle Karen opnåede at overvære deres giftermål, før hun døde i januar 1839, 71 år gammel.

Peder Sørensen Bødker overtog sine svigerforældres gård i det sydlige Tømmerby. Elses far, Jørgen Jørgensen, var aftægtsmand hos dem indtil sin død i 1855.

Peder og Else fik mange børn - vist 11 i alt, som stadig har efterkommere på egnen.

Peder Sørensen Bødker og Else flyttede gården op på Tømmerby Mark i sidste halvdel af 1800-tallet og ikke så langt fra Jens Peter Bertelsen Pilgårds ejendom; men om de har været vidende om deres fælles afstamning, kan ikke længere afgøres. Det er nok tvivlsomt - det lå jo omkring 100 år tilbage.

Anne Christensdatter blev gift sidst på året 1800 med enkemanden Rasmus Jensen i Langvad. I folketællingen 1801 kan vi se, at han var 68 år, og hun 30. Der menes ikke at have været børn i ægteskabet, og Rasmus døde i 1813. Anne blev gift anden gang med Lars Chr. Pedersen, søn af Peder Madsen i Langvad. I dette ægteskab har der næppe heller været arvinger: Hun var ved giftermålet 47 år, han 28.

Efter 12 års ægteskab døde Anne i maj 1830 - 58 år gammel, og enkemanden giftede sig anden gang i august samme år i Lild Kirke med Anne Nielsdatter fra Nørklit.

² Se "Historien om en bindesten", Historisk Årbog for Thy og Vester Hanherred 1987.

³ Deres ægteskab varede fra maj 1791 til december 1793.

Ved folketællingen 1845 havde de børnene Ane på 14 år, Niels på 12 og Peder på ni år. De sidste to stod som ejere af gården ved folketællingen i 1890; de var begge ugifte og holdt en tjenestepige.

Peder Christensens børn

Vi vil igen vende blikket mod Peder Christensen og Maren Eriksdatter. Året efter deres giftermål fik de det første barn, Christen, der blev født 19. april 1801. Han blev den, der kom til at overtage gården. I 1803 fik de endnu en søn, Erik Chr. Pedersen. Han blev i 1838 gift med Ane Cathrine Thomsen af Thorsted.⁴⁾

*Niels Chr. Nielsen Jepsen (1859-1931) med sin hustru Karen (1857-1943) og datteren Inger, der døde 1927.
(Foto i Museet for Thy og Vester Hanherred, F 1293).*

I august 1805 fik Peder Christensen og Maren Eriksdatter deres første datter, Mariane. 1808 holdt de deres anden datter, Lene Marie Pedersdatter over dåben. Måske præsten har overhørt navnets første stavelse, for ved sit bryllup i 1837 med Morten Pedersen i Sdr. Skadhauge kaldtes hun Helene. Maren Eriksdatter, der døde i september 1838, nåede således både at opleve datterens bryllup i 1837 og sønnen Christen Pedersens med Maren Nielsdatter i april 1838. Christen Pedersen og Maren fik ikke mindre end 12 børn, heraf var et par dødfødte og nogle døde som små. Den Peder Christen, der som deres førstefødte kom til verden den 10. januar 1839, overtog senere gården. Han kaldtes i daglig tale altid Per Krænsen.

Gamle Peder Christensen - bedstefaderen, som han var opkaldt efter, døde i oktober 1848, 81½ år gammel. Han var den af Christen Jeppesens børn, der levede længst.

Per Krænsen

Per Krænsen var 44 år før han giftede sig. Det skete i Tømmerby Kirke den 2. november 1883. Den udvalgte var enken Kirstine Lambertsen på Lyng. Hendes første mand hed Erik Amtoft Eriksen af Manstrup. Selv var Kirstine født i Arup. Hun var 35 år, da hun blev gift anden gang. Ved folketællingen 1890 var Per Krænsen 51 år, Kirstine 42. De havde tre børn, Martinus Eriksen på 10 år, Maren Margrethe Christensen på fire og Christian Peter Christensen på tre år.⁵⁾

⁴ Torsten Balle har omtalt ham i Historisk Årbog for Thisted Amt 1959 i sin artikel om kisteplader fra Thorsted Kirke.

⁵ Om disse børn ved jeg intet. Skulle nogle ligge inde med oplysninger, hører jeg meget gerne fra dem.

Per Krænsen afstod altså gården til Vilh. Josva Kaspersen i 1913, men købte en firkant af gårdens jord fra, hvorpå han byggede sit aftægts hus. Han må da også siges at have nået alderen, hvor han kunne trænge til afløsning: Han var omkring de 80 år på dette tidspunkt.⁶⁾

Bindestenens NCJ

Hermed vil vi så forlade denne gren af familien og finde tilbage til Niels Christensen Jepsen, som historien egentlig skulle handle om. Ved folketællingen 1787 var han og konen nygifte, og tællingen i 1801 opregner: Niels Jepsen (sådan kalder præsten Edv. Præem ham altså også), 41 år, husmand med jord og snedker. Johanne Graversdatter, 51 år, hans kone. Begge i første ægteskab. De havde børnene Christen Nielsen på 13 og Maren Nielsdatter på 11 år.

At Niels Chr. Jepsen fandt på at hugge sine initialer i den store bindesten kan måske skyldes en inspiration. Han kan have set Chr. Amtofts sten og tænkt: "Gak hen og gør ligeså". Han har dog ikke haft en helt heldig hånd med det arbejde:

Krøllen på J'et går til den gale side. Nej, det var et helt andet håndværk, som han mestrede til fuldkommenhed: Snedkerarbejdet!

Hvornår han var begyndt med det, ved jeg ikke, men det må sikkert være sidst i 1700-tallet. Og det fantastiske er, at der stadig findes arbejder fra hans hånd bevaret.

Niels Chr. Jepsens efterslægt

NCJs søn, Christen Nielsen Jepsen, giftede sig den 28. december 1819 med Kirsten Mortensdatter fra Kærup. Hun var datter af Morten Christensen (Haver) og Maren Sørensdatter. Chr. Nielsen kaldtes ved giftermålet for hjulmand, så det er jo muligt, at en enkelt af de bevarede ting kunne skyldes hans kunnen.

Ægteparret havde kun et barn, Niels Chr. Christensen. Han blev gift den 28. december 1843 med Inger Hansdatter fra Frøstrup. Hun var datter af Hans Christensen i Frøstrup. Allerede inden brylluppet havde de et barn sammen, sønnen Christen Nielsen, der var født 12. oktober 1843, hvilket fik pastor Gottlob til ved deres trolovelse at kalde Inger Hansdatter for "fruentimmer"! Denne søn rejste som 21-årig arbejdsmand fra Tømmerby til teglværket Læk i Nors.

Den 20. september 1844 fik parret deres eneste datter, Kirstine Nielsen. Hun blev gift i Tømmerby Kirke den 18. juli 1874 med husmand på Vesløs Mark Niels Jensen. Han var 30, hun 29 år.

Niels Christian Nielsen Jepsen

Niels Christian Nielsen Jepsen, født den 1. februar 1859, blev den, der kom til at føre husmandsstedet videre. Faderen, Niels Christensen, døde i april 1886, 65 år gammel, så Niels Chr. Jepsen, som han blev kaldt, har nok været bestyrer for moderen, indtil han selv blev gift. Det skete den 19. oktober 1888, da han i Tømmerby Kirke blev viet til Karen Sørensen. Hun var født i Østerild den 22. maj 1857 som datter af Søren Jensen Dahlgård. Ægteparret fik ligesom Niels Chr.'s bedsteførelde også kun ét barn, en datter, Inger, der døde af tuberkulose, 38 år gammel den 17. marts 1927. Karens mand, Niels Chr. Jepsen døde 72

⁶ Aftægts huset, som han lod bygge, eksisterer stadig på adressen Tømmerbyvej 41, ganske vist moderniseret flere gange.

år gammel den 24. maj 1931. Det var jo i de mørke kriseår, så Karen Jepsen, som hun blev kaldt, har nok ikke kunnet afse penge til gravsten over datter og mand, så hun har grebet til den løsning, at lade en stenhugger indhugge indskriften "Niels Chr. Jepsens familiegravsted" på bindestenen, som jo alligevel befandt sig på husmandsstedet; det havde den måske gjort i mere end 100 år. På et gammel fotografi, formentlig optaget omkring

Niels Christensens underskrift ved brylluppet i maj 1800.

1920, ser man den lidt udenfor og vest for staldøren. Mine forældre Karen og Andreas Niels Kjær købte ejendommen af Karen i efteråret 1932, men da var bindestenen fjernet, og jeg mindes aldrig at Gammel-Karen, som vi kaldte hende til forskel for vores egen mor, nogensinde har omtalt den ejendommelige gravsten.

Christen Nielsen Jepsen

Da Christen Nielsen Jepsen blev gift i 1787, købte han jord i Tømmerby i nærheden af farbroderen og byggede hus. Det kunne vel tænkes, at forældrene flyttede ind hos sønnen. Måske er der blevet plads til en lille tømmerstue, som det kaldtes. Noget, der kunne underbygge denne påstand er, at folketællingen 1834 anfører, at datteren Maren boede på stedet i Åby. Hos sig havde hun en pige, Johanne Pedersdatter på 14 år. Maren, der var 44 år, anføres som "inderste og væver". Johanne var født 15. marts 1820, og som barnefader havde Maren anført "en Peder østfra", så det var jo en lidt ufuldstændig oplysning.

Ved folketællingen 1845 ses mor og datter at være flyttet til det sydlige Tømmerby - i nærheden af gården Keller. I maj 1848 gentog historien sig. Johanne fik den 22. maj et drengbarn, som hun gav navnet Niels Jepsen. Hun anførte Jeppe Andersen som barnefader; og ham blev hun da også gift med i Tømmerby Kirke i november 1849. Hun flyttede med ham til Janum Mølle i Ø. Svenstrup Sogn, og også moderen flyttede med i maj 1851. Deres videre skæbne er ikke undersøgt.

Snedker Niels Chr. Jepsen

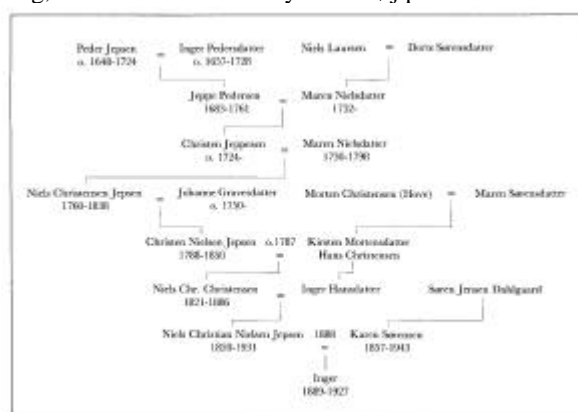
Jeg har i det foregående et par gange omtalt Niels Chr. Jepsens snedkervirksomhed. Det er interessant at tænke på, at nogle af hans arbejder måske er tilvirket her på stedet for små 200 år siden.

Fra den tid, Karen Jepsen ("Gammel-Karen") boede på aftægt hos min far og mor (hun havde vestenden af huset), mindes jeg et par skabe. Der var et blå og et grønt. Hun havde lovet sin mand, at de skulle gives til museet i Thisted, når hun døde. Det var en dejlig oplevelse for mig her i vinteren 1989 at gense de to gamle skabe på museet - og det var præcis som at blive sat 50 år tilbage i tiden.

Dørenes ejendommelige tilspidsede facon skulle efter overleveringen skyldes, at de oprindeligt havde været døre til lukkede alkover. På museet blev det endvidere oplyst over for mig, at vedkommende snedker også skulle have fremstillet stolestader til Tømmerby Kirke. Hv is det virkelig er tilfældet, så har han jo også kendt både

sognepræsten Ole Bagger Præem og sønnen Edvard Røring Præem ret godt. Min første tanke var, da jeg så den kunstfærdigt udskårne roset øverst på de blå skabsdøre, at han også meget vel kunne være mester for rammen om Præemernes epitafium i Tømmerby Kirke, som blev opsat midt i 1790erne. Det har jeg ikke noget bevis for, men det er vel ikke usandsynligt. Videre kunne man så spørge sig, hvor de to, eller rettelig fire, alkovedøre stammer fra. Såvist ikke fra et fattigmandshjem. Tanken falder igen på præstefamilien Præem i Kærup Præstegård. Her boede ved folketællingen i 1787 både Ole Bagger Præem med sin 3. kone, Elisabeth Cathrine Wold og den nygifte Edvard Røring Præem med sin kone Anne Kirstine Møller.

Kan det ikke tænkes, at Niels Chr. Jepsen har fremstillet disse alkovedøre? Og siden, da Edv. Præem i 1800 flyttede ned i Sældalgård,⁷ fik dem eller købte dem af ham. Det er måske lidt for fantasifuldt, men det står i hvert faldt fast, at Niels Chr. Jepsen ud fra disse døre har lavet skabe til sønnen og svigerdatteren. Det var ikke det eneste arbejde, han udførte for dem. Her i vort hjem sidder endnu tre døre, som han har fremstillet. De har sikkert først siddet i det hus, der blev bygget omkring 1820. Da huset blev nyopført omkring 1888, blev dørene brugt på ny, men de blev skarret både i bredden og højden. Een af dørene er der ikke skarret i, den er altså som den var fra ny. Selve døren er 70 x 150 cm! De gamle hængsler er der stadig, men der er kommet nyt lukketøj på.

Ligeledes en gammel dragkiste, som vi stadig har i brug, mener jeg, han er mester for.

Jeg mindes også fra den tid, jeg kom hos Josva og Margrethe Kaspersen, at de i det gamle stuehus havde døre og paneler, der minder om dem herhjemme. Nu kan jeg jo bedre forstå, at det også må være Niels Chr. Jepsen, der har været mester for dem. Da Gunner og Gudrun Kaspersen i 1960 byggede gården helt ny fra grunden og brød det gamle stuehus ned, blev panelele flyttet hen hos Gunnars faster, Marie Kaspersen, der boede i Tuenhus. Da hun døde og der kom nye folk i huset, fik Gunner og Gudrun panelerne tilbage. De fik dem for et par år siden restaureret og malet i de gamle farver.

Alt i alt må man sige, at den gamle snedker har leveret et meget flot stykke arbejde med sine måske tit primitive redskaber. Og det er tankevækkende, at så mange ting fra hans hånd endnu findes på egnen så lang tid efter.

Niels Chr. Jepsen døde den 3. juni 1838.

"Gammel-Karen"

⁷ Selbjerggård kaldtes i ældre tid Sældalgård.

Min søster Anne og jeg selv kom tit ind i aftægtsstuen hos Gammel-Karen. Særligt husker jeg, når hun holdt mørkning. Så fortalte hun mange ting fra gammel tid. Desværre havde vi jo nok ikke så meget sans for dens slags, da vi var 5-6 år; ellers havde det sikkert kunnet give stof til en hel årbog!

Hun lærte mig at læse ved at vise mig overskrifterne i Thisted Amts Tidende; efterhånden gik der en vis sport i at sætte ordene sammen, så jeg kunne læse flydende, da jeg kom i skole. Det kom helt af sig selv, og siden har jeg læst meget. Vi fik vel aldrig sagt hende tak for, hvad hun betød for os to børn; og nu er det jo for sent.

Det var en sorgens dag, da hun på grund af alderdom og svagelighed måtte flytte på De gamles Hjem i Frøstrup. Vi besøgte hende da af og til, men det var ikke mere det samme.

Men den januar dag på museet i Thisted var det, som om jeg kunne huske og mindes den hygge, der var i Gammel-Karens lille stue, når hun holdt mørkning med os. Hun forkælede os vel nok en del, måske så hun i os en erstatning for den datter, hun mistede så tidligt.

Karen Jepsen døde på De gamles Hjem i Frøstrup den 8. november 1943. På en gravsten på Tømmerby Kirkegård står nederst på soklen: "Dit minde lever". Jeg har her efter fattig evne forsøgt at ære Niels Chr. Jepsen og hans efterkommeres minde. Meget mere kunne sikkert findes frem, men der skal jo også være en slutning på historien.

Efterskrift

Som en slags vedhæng til historien skal de følgende linier medtages, fordi de giver et eksempel på de små overraskende ting, der tit dukker op i lokalhistorien.

Ved folketællingen i 1787 nævnes umiddelbart før Niels Jeppesen og hustru også en Jeppe Thomasen, 45 år, enkemand efter første ægteskab. Han var bonde, husmand og gik i dagleje. Han var blevet gift i Tømmerby Kirke i 1769 med Else Larsdatter fra Frøstrup. Han tjente da i Kærup Præstegård, hos pastor O. B. Præm. Parret fik en søn, Thomas, et par måneder efter brylluppet, i maj 1769. De fik en søn mere, Lars, i maj 1771. I kirkebogen kan man så læse under begravede: 1786, 26. november, Else Larsdatter, Jeppe Thomasens hustru i Åbye og eodem die (samme dag) Jeppe Thomasens søn Lars.

Hvilken tragedie, der ligger bag denne lakoniske meddelelse er ikke let at vide, men Else Larsdatters forslægt er interessant.

Første søndag efter helligtrekonger i året 1670 lod Dorothe Jensdatter sit uægte drengebarn døbe i Tømmerby Kirke med navnet Morten.

Da Dorothe Jensdatter i året 1730 døde i Lild Sogn, 86 år gammel, benævnedes hun som "aadelskvinde af Øster Svenstrup Sogn i Øster Hanherred". Hendes søn Morten blev senere gift med Kirsten Andersdatter, og de kom til at bo i gården Thorhauge. De fik bl.a. en pige, Anne, der blev født omkring 1701. Hun blev gift med Lars Christensen i Frøstrup og dermed mor til Else Larsdatter.

I folketællingen 1787 kan man se, at Jeppe Thomasens søn, Thomas Jepsen tjente i præstegården i Kærup hos samme pastor O. B. Præm, som hans far havde tjent 18 år før. Thomas var 18 år, og i 1801 ses han i folketællingen i Tømmerby Sogn. Han var kommet i tjeneste hos Jeppe Christensen, som er omtalt i det foregående. Han var nu

blevet 32 år; den 23. november 1806 giftede han sig med Karen Thomasdatter i Højstrup. De blev forældre til flere børn, bl.a. i juli 1821 til en pige, Sidsel Kirstine. Denne kvinde blev i 1861 mor til digteren Johan Skjoldborg i Øsløvs!

(Kilde: Historisk Årbog for Thy og Vester Hanherred 1989, side 7-16).